

Adam Gibi Adamdılar

– *simsiyah* · 24 Şubat 2012

Aynaların kullanılmış olmasıydı
Onları kimliksiz yapan
Örtbas edecek ne çok suçları vardı
Anıları rutubetli
Sandılar ki yağmur gizli yağar

Yalan söylemeyi öğrendiler
Bir de ağlamayı
Duvar ustasıydı her biri
Yıkılmadı ördükleri duvarlar
Depremi beklediler, diken üstünde
Dolambaçlı yollardan bin tövbe dillerinde

Dişiliğini bir suç gibi saklayan,
Sırdaş şiirler yazdırdılar
Ya okunursa korkusuyla

Adam gibi adamdılar
Kadın gibi kadınlarda

İlmek ilmek işleyip ibrişimleri
Urgana dönüştürdüler
Sevdalar arka ceplerinde
Bozdurup harcadılar
Manzarasız düşlerde seviştiler
Kan ter içinde, susuz
Kıyasız denizlerin tuzuydu oysa dudaklarını yakan

Sürçü lisandı sevmeleri
Utandılar
Üryan kalmış kadar

Arkasına bakarak gidenlerdi onlar
Kuma gelmişlerdi zaten
Barınamadılar

Sevmeyi seviyorlardı
Göze alamadılar soğumayı
Gittiler

şiiir: simsiyah

seslendiern: Abdurrahim Kahraman